

“Η αδιαφορία για τον ασήμαντο άνθρωπο, είναι αδιαφορία για τον Χριστό”

/ [Γνώμες](#)

Γεώργιος Ι. Μαντζαρίδης, Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ο σύγχρονος εκκοσμικευμένος Χριστιανός αδιαφορεί για τα πνευματικά του αισθητήρια και παραμένει άσχετος προς την πνευματική αλήθεια και ζωή. Αλλοτριώνεται από την αίσθηση της εκπλήξεως, επαναπαύεται στην μηχανοποιημένη ζωή, συνηθίζει την ανία της ρουτίνας, αρκείται στην θρησκεία της μεταεκκοσμικεύσεως. Όπως όμως είναι ολέθριο για τον ιερέα να συνηθίσει την θεία Λειτουργία και να τελεί μηχανικά τις λατρευτικές τελετές, έτσι είναι καταστροφικό και για κάθε Χριστιανό να μηχανοποιήσει την καθημερινή του ζωή και να αδιαφορήσει για τις πνευματικές εμπειρίες και τις εκπλήξεις της.

Η χριστιανική ζωή είναι μία αδιάκοπη Λειτουργία. Είναι γεμάτη με μικρότερες η μεγαλύτερες εκπλήξεις, θετικές και αρνητικές· θετικές, που αντιμετωπίζονται μερικές φορές αρνητικά, αλλά και αρνητικές, που μπορούν να ιδωθούν και να βιωθούν θετικά. Όποιος φροντίζει για την καθαρότητα της καρδιάς του και για την διατήρηση του «ζώντος ύδατος» που δέχτηκε με το βάπτισμά του, μπορεί να ζει δημιουργικά την καθημερινότητα με όλες τις θετικές αλλά και τις αρνητικές της εκπλήξεις: «Ημέρα τη ημέρα ερεύγεται ρήμα, και νυξ νυκτί αναγγέλλει γνωσιν». Με τον τρόπο αυτόν προσλαμβάνεται βαθμιδόν η αιωνιότητα μέσα στην χρονικότητα και προσδίδεται αιώνια προοπτική στην καθημερινή προσκαιρότητα.

Ως τελική έκπληξη στην συνάντηση με τον Χριστό παρουσιάζεται από τον ίδιο τον Χριστό η έκπληξη της τελικής Κρίσεως, της Δευτέρας Παρουσίας. Όλοι οι άνθρωποι, δίκαιοι και αμαρτωλοί, θα εκπλαγούν από την ετυμηγορία του Κριτού. Οι «εκ δεξιών δίκαιοι» θα ρωτήσουν: «Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε η να διψάς και σου δώσαμε να πιείς. Πότε σε είδαμε ξένο και σε φιλοξενήσαμε η γυμνό και σε ντύσαμε; Πότε σε είδαμε άρρωστο η φυλακισμένο και ήρθαμε να σε δούμε»; Αλλά και οι «εξ αριστερών» θα ρωτήσουν: «Κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένο η διψασμένο η ξένο η γυμνό η άρρωστο η φυλακισμένο και δεν σε υπηρετήσαμε» ;

Οι απαντήσεις του Κριτού προς τις δύο πλευρές θα είναι απροσδόκητες. Προς τους «εκ δεξιών δικαίους» θα πεί: «Αφού τα κάνατε αυτά για έναν από τους ασήμαντους αυτούς αδελφούς μου, για μένα τα κάνατε». Και προς τους «εξ αριστερών» θα πεί: «Αφού δεν τα κάνατε αυτά για έναν από τους ασήμαντους αυτούς ούτε για μένα τα κάνατε». Η συνάντηση με τον ασήμαντο αδελφό του Χριστού, με τον κάθε άνθρωπο, είναι συνάντηση με τον Χριστό. Η αδιαφορία για τον ασήμαντο άνθρωπο, είναι αδιαφορία για τον Χριστό. Η αγάπη προς τον Χριστό αποκαλύπτεται με την αγάπη προς τον πλησίον. Και η αδιαφορία για τον πλησίον μαρτυρεί αδιαφορία για τον Χριστό.